

Va ordona președintele Bush un atac militar împotriva lui Saddam în anul alegerilor?

Pentru un președinte american care candidă la un nou mandat și a căruia popularitate se află în declin nu poate exista un tonifiant mai bun al campaniei sale decât o criză în domeniul politicii externe.

Cel mai mare semn de întrebare în actuala campanie este, probabil, în legătură cu modul în care președintele Bush va reacționa față de atitudinea irakiană a președintelui Irakului, Saddam Hussein, privind primarea la aplicarea a rezoluțiilor Consiliului de Securitate al O.N.U., care îl cer să renunțe la armele de distrugere în masă.

Oficialitatea S.U.A. an dă de înțeles, în mod neoficial, că opțiunea unei interventii militare împotriva Irakului nu este exclusă, dacă Saddam va continua să ignore obligațiile impuse de Consiliul de Securitate.

O cotitură în aceste relații să ar putea produce, cu prilejul vizitei pe care o face la New York prim-ministrul adjuncț al Irakului, Tariq Aziz, pentru a explora în fata Consiliului de Securitate poziția guvernului său.

Între timp, pe măsură ce campania electorală progresă, discutările de culise la Washington se referă desori la posibilitatea ca președintele Bush să recurgă la acțiuni militare, ca și la impactul potențial al acestora asupra destinării politice ai președintelui.

Cu numai un an în urmă, popularitatea președintelui Bush a înscuns cotele cele mai înalte, depășind nivelul de 90 la sută, după ce forțele S.U.A. și ale aliaților lor au fortat trupele lui Saddam să părăsească Kuweit.

PRECEDENTE

In calitate de comandanți supremi ai forțelor armate, președinții au avutante considerabile fată de candidații opozitiei.

Franklin D. Roosevelt, a cîștigat cu usurință la treile si al patrulea mandat, în 1940 și 1944, în baza premisi că nu este înțeleșă să fie schimbată lîneri cînd lumea se află în război. Președintele L. Johnson a reusit să intrușineze aduzinea sării sale în 1964, în urma acțiunilor ostile ale Vietnamului de Nord în Golful Tonkin.

Însă eșecurile îl pot costa mult pe președinti. Popularitatea președintelui J. Carter a scăzut mult după eşecul operațiunilor de salvare a ostiaților din Iran, în aprilie 1980. Carter a obținut într-o mulțime sase state, împotriva lui Ronald Reagan, în toamna respectivă.

GENERALI AMERICANI NU CRED CĂ BUSH VA ATACĂ

Pentru președintele Bush, problema Irakului comportă atât sansă, cit și pericol. Oficialitatea S.U.A. a declarat că acțiunile aeriene ordonate de președintele Bush împotriva obiectivelor militare irakiene, cu consimțămîntul Consiliului de Securitate, ar însemna un atu politic numai în cazul în care Bush ar convins electoratul că răspunde unei provocări autentice a iranianilor.

Dacă Bush nu va fi capabil să convingă electoratul în acest sens, oponenții săi vor dispune de un atu politic suplimentar împotriva sa.

Întrăți ce posibilități de acțiune împotriva lui Saddam

există, mai mulți ofițeri superioiri au declarat că asemenea acțiune ar fi considerată o strîndere politică întreană electorală. „Nu pot să-mi închipui că ar bombardă Irakul chiar acum. O asemenea acțiune ar fi considerată o cursă pentru alegeri”, a declarat un ofițer.

SI COREEA DE NORD DE VINE O AMENINTARE

Irakul nu este singura țară cu un potențial de criză. O altă asemenea țară este Coreea de Nord, care, conform directorului C.I.A., Robert Gates, a pus la punct un plan derunat pentru ascunderea armelor nucleare. Coreea de Nord se află „la o distanță de cîteva luni pînă la cîtușia ană” de momentul în care va poseda asemenea arme, a declarat R. Gates.

Dacă Coreea de Nord nu va renunța, este dificil de imaginat că președintele Bush nu va întreprinde nimic, avind în vedere angajamentele de securitate ale S.U.A. cu Coreea de Sud. Oficialitatele americane manifestă retinere în a declară că sunt opțiunile luate în considerare.

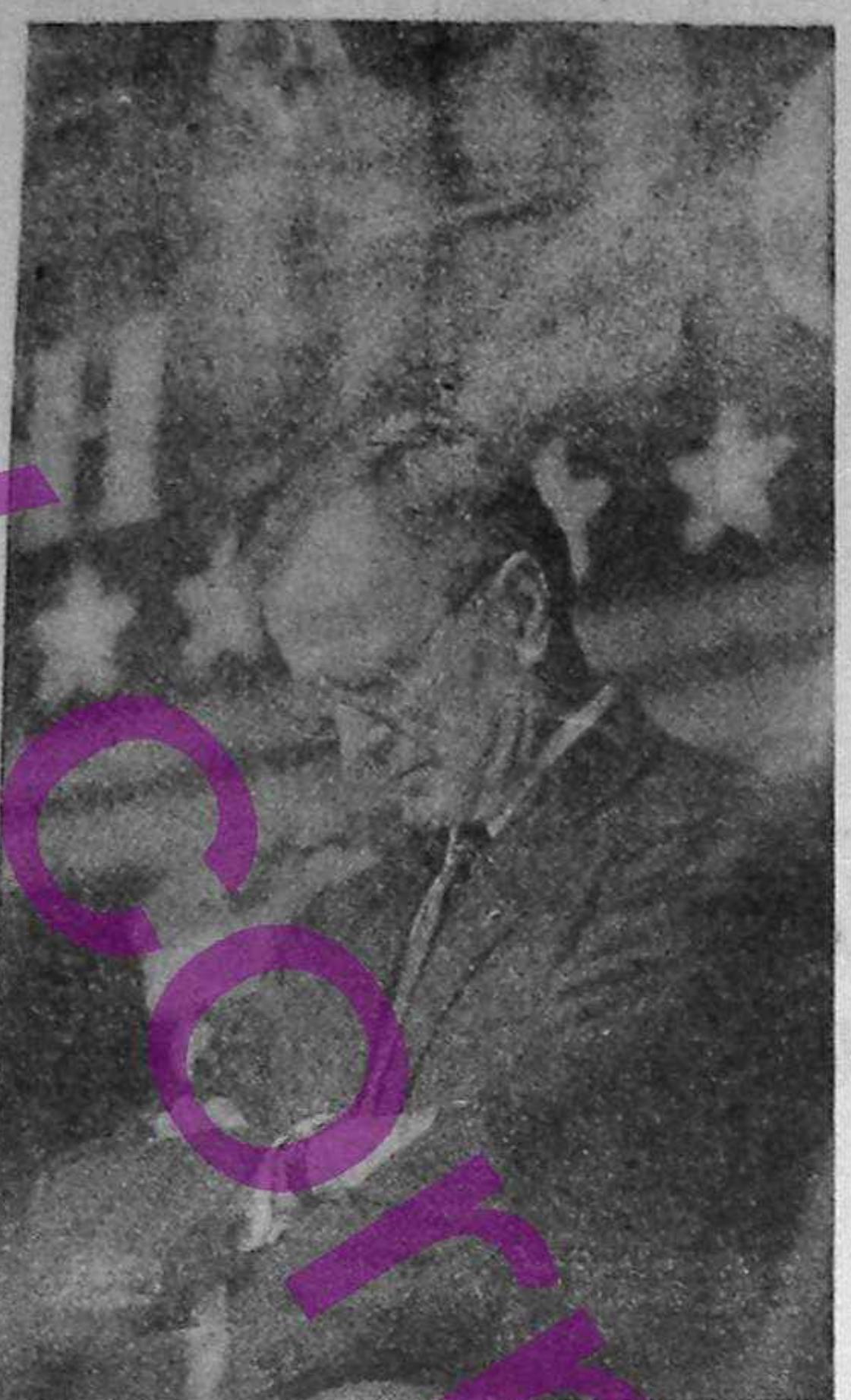
POLITICA EXTERNA SI REALEGEREA PRESEDENTILOR

Deseori, președintii acordă atenție politicii externe, atunci cînd încearcă să fie realiste, uneori sub formă unor călătorii internaționale. Președintele Nixon a călătorit în China la începutul anului 1972, iar în continuare a efectuat prima vizită în Uniunea Sovietică a unui președinte american, aflat în exercițiu de funcțiuni, după întîlnirea de la Yalta a președintelui Roosevelt cu Stalin, în 1945.

Angajarea pentru pace este de asemenea folosită. Pentru a-i reduce la tăcere pe criticii războiului din Vietnam, consilierul pentru securitate națională al președintelui Nixon, Henry Kissinger, a declarat în 1972, cu o săptămînă înaintea alegerilor, că „pacea este iminentă”. Acest lucru nu s-a întâmplat; după o victorie risipătoare, președintele Nixon a ordonat cea mai intensivă campanie de bombardamente a războiului.

O BOMBĂ CU EXPLOZIE ÎNTRIZIATĂ

În ultimul timp, președintele Bush a stat „casă”, fiind recentiv la criticile că ar consacra prea mult timp problemelor externe. Însă el are în proiect o vizită la Moscova,

în această an, după vizita la Washington a președintelui Rusiei, Boris Eltsin, care va avea loc în luna iunie. Aceste vizite vor aduce aminte electoratului că războiul reacăsăriște și închipuie de securitate și condamnă” attitudinea irakului.

Pentru președintele Bush problema irakiană reprezintă o bombă cu efect întîrziat. A trecut un an de cînd Consiliul de Securitate i-a cerut lui Saddam să permită eliminarea celor mai distructive arme ale sale și a chipătemelor pentru fabricarea lor. Irakul și-a refuzat să permită unei echipe a O.N.U. să înceapă distrugere-

rea echipamentelor folosite la construcția rachetelor balistice, cel 15 membri ai Consiliului de Securitate au adoptat o declarație care îndepărtează Irakul.

De două ori, luna trecută, Consiliul avertizează Irakul să-și îndepărteze „consecințele serioase” pe care le va suporta dacă nu se supune rezoluțiilor impuse. Aceste consecințe nu au fost precizate, dar oficialitatele au observat că, încă din timpul operațiunii „Furtuna în desert”, Statele Unite au menținut o semnificativă prezență militară în zonă. (Agenția AP)

Somajul savantilor atomiști ia sfîrșit

Statele Unite, C.E.E., Rusia și Japonia au ajuns la un acord privind crearea unui Centru internațional pentru Știință și Tehnologie (CIST), destinat să opreasă „fuga creierelor” din fostă Uniune Sovietică. În primul rînd, a savantilor atomiști și a tehnicienilor din industria armamentului către țări din lumea a treia, transmit agentile

Reuter, France Presse și Associated Press. La întîlnirea constitutivă au luat parte secretarul de stat american, James Baker, ministrul rus de externe, Andrei Kozyrev, vicepreședintele Comisiei Piete Comune, Kans Andriessen și Koichiro Matsoura, adjunct al Ministerului de Externe al Japoniei.

Comunicatul publicat la Nistru

checheră întîlnirii menționează că acest centru va oferi posibilitatea oamenilor de știință din C.S.I. să-și valorifice talentul în scopuri pașnice.

Statele Unite și Piața Comună au promis să furnizeze fonduri de 25 milioane dolari pentru acest centru. Japonezia contribuții substantiale”, notează agenția Associated Press.

Peste 2.000 de studenți au demonstrat în centrul Belgradului, cerind demisia președintelui Serbiei, Slobodan Milošević, pe care l-au acuzat că îndreptăceață republică spre un conflict singular. Misiunea de protest, declarată marți, se inscrie în cadrul acțiunilor de presiune ale opoziției, urmărind determinarea naționaliștilor adepti ai liniei dure a guvernului față de luirile de poziție anterioare, respectiv declarația de principii prezentată de domnul Traian Chebeau referitoare la poziția României precum și dezmințirea de acum cîteva zile cu privire la posibilitatea existență a unor soldați români căzuți la Nistru și repatriați în țară. S-a menționat că singurul repatriat este Nicolae Titulescu. Se așteaptă ca problema să fie pe larg analizată de domnul Adrian Năstase și omologul rus Kozyrev în timpul vizitei demnității române la Moscova, vizită lui Boris Eltsin la București, nu să-a dat un răspuns oficial, dar aceasta ne apare probabilă. Ni s-a precizat că se află în pregătire Tratatul de prietenie și colaborare cu Federația Rusă. Dacă ne amintim bine în primăvara trecută s-a semnat defuncțul tratat dintre domnii Iliescu și Gorbaciov. Cu ce rezultate, o stiu cu totul.

Întrăbarea care a provocat

Vineri, 13 martie 1992

Redactare

Calea V.

70

Co

Banka

T

În loc de cronică parlamentară

Cu dl. Dumitrascu în loc

- Uniți susțin că dl. Stolojan va fi demis

retorică pariziană bogăție cu o nouă etapă. Chestiunea Cădărău, în judecătorește, a devenit un aviz Ministerului de Interne, care a decis să se înregistreze în agenda Consiliului de Cooperare Nord-

atlantic, a declarat postul

de radio Chișinău: „Am avut

prilejul să iau cuvântul aici și

să prezint poziția statului no-

stru în legătură cu problemele

luate în discuție. Am menționat că este pentru prima oară,

din cînd război mondial mondial,

cînd Europa nu mai este stată

alături de luptă ideologice, dar tre-

bute să constatăm cu regret,

ca prăbușirea comunismului nu

a semnificat și eliminarea

totală și definitivă a forțelor

conservatoare, care mai au

posibilitatea să stopeze reforme

politice și economice.

Conflictul armat, declarat de

liderii neboivice din ștînga

Nistrului, care are la bază

participarea în masă a milio-

nării, traversind întregă U-

craîna, prezintă un pericol nu

numai pentru Moldova și pen-

tru Comunitatea de State In-

dependente, ci și pentru securi-

tatea națională din întreaga Europe”.

Nicolae Tiu a menționat a-

torul înflințările sale cu secrète-

rii de stat al S.U.A., minis-

trul de externe al Franței,

de către, un ex-

membru al Consiliului

de Cooperare Nord-

atlantic.

În consecință, dezbaterea din

13 martie a fost un fel de

sandviș. Dupa cîteva noi ex-

travagante ortoșice ale vor-

bitorilor, dl. Dumitrascu a

pronunțat un discurs în stilul

zimbătorilor, frunzărește

în dezbatere este cel

care domniașă se pricpe cel

mai puțin, dintr-o toată

țară.

După care a revenit satis-

făcut sături de noi, Jos. Ios.

la microfon, un deputat de Călă-

raști (Bertare, nu-l-am reținut

mei) se dădea de ceasul mor-

tit combătând un amendament

care ar fi puse în drumuri

cel astfel incit înălțări

escu și zic că nu

reia nu a avut în pre-

un gazetar să dea

un nou

mod cert, tot marti, la

vorbiri între liderii gra-

deputați și parlamenta-

rii, care să fie

un amânat

în primul

an, să se po-

se pos

ce să se po-

se po

</div